

ÚTOČNÁ SLOVA

slova proti cizincům

v Dalimilově kronice

- „Uhrata na Čechy udeřili a s obú stranú již mnoho lidí zbili.“
- podobně o Němcích *Němčata*

také v Dalimilově kronice

řec německého opata z fuldy k českému králi: „Bych u tebe seděl blíže, postavil bych tvój stolec níže. Jměl by (= bys) ve mně súseda zlého, neb bych z tebe učinil králíka malého.“

Slova proti neurozeným lidem

chlapi – nadávka měšťanům a sedlákům

- z Alexandreidy: „malý had najviece sípá a chlápě najviece chlípá“

pánkati = poklonkovat před pány

- Konrád Waldhauser o pánech: „spilají nebožátkom, chudým sedlákóm, chlapi, trúpi“
- U Petra Chelčického na adresu šlechty: „tém hlavatým lidem sprostní (...) lidé jsú jako psi před očima; protož již nevidí, kterakého potupenie na ně vymysliti: oni opar sedlský, oni búr, oni srch, oni chlap (...)“

Nadávání mezi šlechtici

- v zápisních komorních soudů: pan Bušek Milešovský pánu na Kostomlatech „z kurvy synu a zrácce nadával a paní materi jeho mrchy bezec(t)né“
- stč. slova pro zbabělce: *cketa* a věrolomníka, zrácce – *nevěrník*, *zrácce*, *proradný*

Nadávání mezi neurozenými

- ze stč. satirické skladby Podkoní a žák – hanlivá pojmenování:
 - přehubená *partéko* (krajíc), však ste vy (žáci) hubení žebráci, vy žáci, nebožátky, vy podkoní hubení,
 - horšíeho bydla nenie, než vy je máte, třepačky (hadr)
 - vy hubené panošky mizero nevlídná všaks ty hubená satrapa
 - nebožtíku lichý
- nadávání pomocí jmen zvířat neužitkových – *výr*, *trúp* (= trubec)
- domácí zvířata v kladně hodnotících přirovnáních:
 - v Husově Postile: „volek pracovitý, jenž zemi oře, jest kněz dobrý“
 - V Aktech bratrských: „člověk (...) bude jako beránek tichý a volek prostý“
 - Dalimil: „Prosmež svatého Václava, aby ta vepřová hlava (...) se ještě obránila.“

Slovo pes

zrádný pse! Bodajt' opsél (=Kéž by ses změnil v psa!), *peský*, *peskovati koho*, *nasazovati psí hlavu komu*, *psotiti* = chovat se zhovadile
cinocephalus – Klaret přeložit jako *psohlavec*